KATOLIKA MONDO

Universala Organo por tut- mondaj interesoj katolikaj

Esperanto-Organo de Internacio Katolika [Ika] kaj de Mondjunularo Katolika [Moka]

6a Kolekto No 10-11 | Londono Romo | Okt.-Nov. 1925

Oficialaj sciigoj.

Reorganiza laboro: Por perfektigi la internacian organizadon ni urĝe bezonas kompletan liston de ĉiuj amikoj kaj membroj. Ni do korege petas ĉiujn delegitojn, grupestrojn kaj izolulojn, sendi la ekzaktan adreson kaj aldoni liston de nomoj, al kiuj ni povas sendi propagandmaterialon.

Raportoj: Ĉiuj amikoj estas kore petataj, sendi raportojn detalajn pri la agadoj de la katolika Esperanto-movado aŭ pri aliaj interesaj iniciatoj aŭ faktoj de la katolika vivo.

Delegitoj: Ika kaj Moka interkonsentiĝis, ke en ĉiuj urboj, kie ne jam ekzistas aparta Ika- kaj Moka-delegito, la Ika-delegito samtempe prizorgu la servojn de la Moka-delegito kaj reciproke. Nepre necesa estas, ke la delegitoj reekprenu viglan agadon.

Ĉu K. M. eliru dusemajne? Tio estas la plej urĝa demando. La solvo nur dependas de la legantaro. Se mil abonintoj estas pretaj pagi pli altigitan kotizon — cetere ĉiam ankoraŭ tro modestan — dusemajna eliro estas garantiata.

Lasta demando: Proksimume 400 legantoj ne ankoraŭ pagis la kotizon en ĉi tiu jaro. **Ĉu vi ankaŭ estos inter ili?**

Niaj adresoj:

1. **Sekretariejo kaj Redakcio:** K. Mayr, c/o 16 Red Lion Square, London W. C. 1.

2. **Administracio:** Kaplano Wachowski, Ika-grupo, Elberfeld, Feldstr. 24, Germ.

3. **Ekspedicio:** Fino Cyrilla Kutto, Wien, I., Judenplatz 2/II/1.

4. **Junula sekcio (Moka):** Sro W. Solzbacher, Honeff a. Rhein, Spiesgasse 1, kunredaktoro de K. M.

Nova Eŭropo — nova mondo — nova triumfo de l'Eklezio.

Depost 1100 jaroj unuafoje en la historio de Eŭropo videbliĝas nova spirito, vere kristana, vere katolika; spirito de reciproka pardonemo, de lojala repaciĝo, de amika kunlaborado. Unuafoje ne plu la sangoruĝa glavo diktadas la pacon. En libervola, heroa decidiĝo du kapablaj, riĉaj, fortaj, gloroplenaj nacioj, la franca kaj la germana, promesas ne plu ekpreni la armilojn por kruela memmortigo, sed unuece iri la vojon de paco kaj ekonomia kooperacio. La historio de Eŭropo ne konas simile feliĉan paŝon. Ĉu ni ne rajtas esperi, ke de nun la du grandaj gentaroj, la latina kaj la germana, post miljara terura interbatalado sin unuigos por eluzi siajn neelĉerpeblajn spiritajn, moralajn kaj naturajn riĉaĵojn por la ekfloro de la tutmonda civilizacio? Ĉu ni ne povas esperi, ke en la orientaj regionoj la slavaj kaj la germanaj popoloj, ambaŭ tiom bezonaj de reciproka kooperado, trovos similan vojon por solvi la certe grandegajn malfacilaĵojn? Ĉu ni ne povas esperi, ke la nova spirito kreos novan forton, kiu trapenetros la landojn kaj korojn por unuigi ĉiujn Eŭropanojn al unu komuna, konscia, viva familio? Ĉu ne iom post iom falos la ekonomiaj kaj spiritaj bariloj, kiuj ĝis nun disigas la naciojn de Eŭropo? Ĉu ne la pordoj estas malfermitaj al la unuigitaj ekonomiaj ŝtatoj de Eŭropo?

Certe la fina celo estas ankoraŭ malproksima. La reakciaj kaj ŝovinistaj fortoj ĉie estas ankoraŭ potencaj; la nacieca kaj kapitalista spirito seninterompe regnas. Ĉiam ankoraŭ multaj ekstereŭropaj nacioj ĝemas sub la kruela jugo de la eŭropa kapitalistaro. Ĉiam ankoraŭ la Eŭropanoj, la blankrasanoj subpremas kaj perforte eluzas la alikolorajn rasojn kaj minacas ilin per kanonoj kaj maŝinpafiloj; ĉiam ankoraŭ la „koloniaj" militadoj kaj subpremadoj malhonoras la kristanan nomon de Eŭropo. Aŭ ĉu ne estas krimo, se en Ĉinujo infanoj de 8—10 jaroj por 12—16 hora taglaboro ne ricevas alian salajron ol manĝaĵon kaj vestaĵon simplegan? Aŭ se en Hindujo la laboristoj por 12 hora taglaboro nur ricevas 50—60 centimojn; aŭ se en diversaj sudafrikaj kolonioj indiĝenaj laboristoj perforte estas eluzataj kiel sklavoj en la plantaĵoj? Ĉu tiuj krimoj de la blankrasanoj daŭros eterne en la nomo de la „kristanismo"?

Giganta tasko restas por la eklezio, precipe por la katolikoj de Eŭropo. Eŭropo estas ĉiam ankoraŭ la plej riĉa fonto de la eklezio; de ĝia repaciĝo aŭ pereo dependas la triumfo aŭ la tempa malpliiĝo de la eklezio universa. El la 300 milionoj ĉiam ankoraŭ pli ol 200 milionoj vivas en Eŭropo; de tie eliras dekmiloj da misiistoj; de tie ekbrilas la lumo de la katolika scienco; tie estas la patrolando de granda parto de la sanktuloj. **Ĉu la katolikoj de Eŭropo sufiĉe atentas en glacoplenaj tagoj la vokon de Dio? Ĉu ili sufiĉe pripensas sian duoblan taskon: pacigi, rekristanigi Eŭropon por tiel ekradiigi en la tutan mondon la spiriton de justeco, de paco, de fratiĝo inter ĉiuj rasoj, la blanka kaj la alikoloraj?**

Ĉu ni ne ekkriu la vokon de Dio en ĉiujn landojn, ĉiujn familiojn, ĉiujn korojn tra la katolikaro de Eŭropo:

Vere la tago de la gloro alvenis per la matenruĝo de la nova paco. Katolikoj de Eŭropo aŭdu la vokon de Dio!

La vokanto.

La potenco de la muziko.

Ĥina legendo.

Traduko de Wilh. Solzbacher, premiita ĉe la XIaj Internaciaj Floraj Ludoj, Palma de Mallorca 1925.

Kiam Vu Pa, la granda muzikisto, agordis sian gitaron, la najtingaloj ĝoje ekkantis, la papilioj flirtis ĉirkaŭ li, kaj la fiŝoj puŝis siajn kapojn el la akvo, por aŭskulti la mirindajn sonojn. Ludante li povis vagi tra la plej densa arbaro sen timo pro la sovaĝaj bestoj; ĉar aŭdante la ĉarman muzikon la sangavida tigro mildiĝis kaj la venena serpento humile kuŝiĝis ĉe liaj piedoj.

En la provinco Teng vivis juna muzikisto nomita Ven. Aŭdinte pri tiu miraklo li adiaŭis edzinon kaj infanojn kaj petis la grandan Vu Pa, ke li rajtu akompani lin dum liaj vagoj.

Dum tri jaroj li estis diligenta lernanto de la granda majstro. Tamen restis nur muziknotoj, kiujn li ludis; neniu birdo respondis lin, kiam li sonigis kanton kaj neniu tigro karesante lekis lian manon. Preskaŭ malesperante li iutage demandis la majstron, tenante la gitaron en la manoj: „Ĉu mi do estas tro mallerta en mia ludo? Ĉu mi iam maltrafas la akordon? Ĉu la ritmo de mia kanto ne ekzakte sekvas la takton?" — „Tio ne estas la kaŭzo," respondis serioze la majstro, „vi ĝuste agordas la kordojn, lerta vi estas ludante la gitaron kaj bonaj estas viaj ritmo kaj takto. Sed sciu, lernanto: Muziko estas io tute alia ol kordoj kaj sonoj. La muziko ne venas el la gitaro, sed el la koro kaj kiam longe vi ne havas puran muzikon en via koro, ĝi ne sonos el la kordoj de via instrumento. Iru por unu jaro en solecaĵon, neniam tuŝante la kordojn, kaj aŭskultu la muzikon de via koro, kiu estas sen tonoj.

Ven profunde klinis sin al sia majstro, kaŝis la gitaron en ingon kaj iris en solecaĵon. Sur monto tute malproksima de la bruo kaj maltrankvilo de la homoj li konstruis simplan dometon kaj tie, havante la tutan riĉaĵon de la naturo je siaj piedoj, li dum unu jaro aŭskultis la mirindan flustradon de la arboj ĉe la arbara deklivo, la kantantan murmuradon de la riveretoj kaj la kanton de la liberaj birdoj. Kaj dum la nokto li rigardis la stelojn malrapide irantajn je la ĉielo kaj li sentis la vibrantan muzikon de la sferoj pli belan ol ĉiu harmonio, kiun li iam estis aŭdinta soni en audeblaj tonoj. Kaj kiam tuta jaro pasis, li sentis, ke nun lia koro trovis la ĝustan kontakton al la muziko, la neaŭdebla, kiu aperigas ĉiujn belaĵojn de la mondo, kiu montras la takton, laŭ kiu la steloj ritme moviĝas tra la senfina universo.

Per firmaj paŝoj li malsupreniris la monton kaj revenis al sia instruisto, de kiu li antaŭ unu jaro foriris. Vu Pa demandis lin: „Nu, kia estas nun via ludo?" Li respondis: „Majstro, mi opinias, ke mi nun scipovas ludi! Se vi volas eksameni min, ordonu, ke mi hodiaŭ vespere ludu antaŭ vi en malhela groto, kie vi nenion vidas de la luma brilo de l'printempo!" Kaj vespere en la senluma groto Ven je la unua fojo denove tuŝis sian amatan gitaron kaj ludis aŭtunan kanton. Jen Vu Pa subite sentis malvarman venton blovantan ĉirkaŭ li, li vidis krizantemojn ekflori el la mallumo kaj flaris la bonodoron de maturaj pomoj kaj piroj. Ĝojmovite li diris al Ven: „Estas printempo, sed via kanto sorĉe transigis min en aŭtunon, ĉar estas aŭtuno en via koro! En aŭtuno vi denove ludos antaŭ mi!" Kiam ses monatoj pasis, en la aŭtuno, kiam la folioj de arboj paliĝis, krizantemoj floris kaj la kantobirdoj silentis, Ven denove ludis antaŭ sia majstro en la malluma groto. Nun estis printempa kanto, kiun li sonigis el la kordoj. Vu Pa subite sentis varmetan zefiron karesantan lian blankharan kapon, li vidis la rozkoloran brilon de la florantaj papavokampoj, ensuĉis la rave dolĉan odoron de la siringo kaj aŭdis la ĝojan kantadon de la najtingaloj. Kaj kiam Ven finis sian ludadon, la maljunulo benante metis siajn manojn sur lian kapon, kaj lia voĉo vibris, kiam li diris: „Nun vi scias, kio estas muziko, filo, kaj kiam mi ne plu estos, vi ludos mian gitaron, kiun mi volis meti apud mi en la tombon . . . !"

K. M. eliros dusemajne!

Varbu novajn abonantojn!

La katolikaj universitatoj.

En Eŭropo la eklezio posedas 17 universitatojn. La plej malnova kaj plej sukcesa estas la universitato de Louvain (Löwen) en Belgujo, fondita 1834. La nombro de la studantoj estas 3400, de la profesoroj 150. Ĝis la jaro 1923 la universitato ricevis nenian ŝtatan subvencion.

En Francujo 4 institutoj estas fonditaj samtempe en la jaro 1875, en Paris, Lyon, Lille kaj Angers, 1877 kvina katolika universitato estiĝis en Toulouse. La instituto de Paris havas 1123 ordinarajn studantojn, krome 486 aŭskultantojn. Krome la francaj katolikoj posedas kvar agrikulturajn altlernejojn en Angers, Toulouse, Beauvais (fondita 1854) kaj Aix (1920).

En Svisujo 1889 fondiĝis la katolika universitato de Freiburg (Fribourg); la nombro de la profesoroj estas 65, de la studantoj 755.

En Hispanujo fondiĝis 1908 katolika universitato en Madrid „Academia Universitaria Católica". Katolikaj teknikaj altlernejoj estas en Bilbao (fondita 1886), San Lorenzo, del Escorial (1893), Sarria (1916), Madrid. La institutoj ne ricevas subvenciojn de la registaro.

Portugalujo havas famkonatan ŝtatan universitaton en Coimbra.

En Hungarujo la universitato de Budapest, la plej granda de la lando (5800 studantoj), revenis al sia katolika karaktero kaj antaŭ tri jaroj denove akceptis la nomon de sia fondinto Kardinalo Pazmany. Escepte de la profesoraj salajroj kaj la pagoj por la medicinaj klinikoj ĉiuj kostoj estas pagataj el katolikaj fondaĵoj. Oni kolektis multe da mono por fondi ankaŭ katolikan universitaton en la dieceso Pécs. Sed per la malplivaloriĝo de la hungara mono la sumoj perdiĝis.

En Polujo katolika universitato dediĉata al la Sankta Koro de Jesuo fondiĝis 1918 en Lublin helpe de la tiama apostola nuncio Achille Ratti, la nuna papo. Ĝi enhavas kvar fakultatojn kaj estas gvidata de la polaj episkopoj, kiuj ankaŭ devas pagi la kostojn. La ŝtato ne donas subvenciojn.

En Italujo 1920 estas fondita la katolika universitato en Milano, dediĉata al la Sankta Koro. Plej multe meritis pri la fondo la franciskana patro Gemelli, kiu komencis la monkolektadon kun unua donaco de 50 liroj. Nun la universitato havas 24 ordinarajn profesorojn, 40 eksterordinarajn profesorojn, 17 asistentojn.

En Nederlando la universitato de Nymwegen 1923 komencis sian unuan akademian jaron kun la fakultatoj de teologio, filozofio kaj juro. 1924 ĝi havis 36 profesorojn kaj 269 studantojn.

En Irlando oni eble rajtas citi la „University College" en Dublin, kiu 1908 kun aprobo de la episkopoj perdis sian eksteran katolikan karakteron kaj fariĝis ŝtate rekonata universitato.

En Usono la katolikaj universitatoj de Georgetown, St. Louis, Fordham, Milwaukee, Washington (fondita 1889) ĉiamaniere povas konkuri kun multaj universitatoj de Eŭropo. La „Catholic Educational Association" (1923/24) inter 75 katolikaj institutoj por pli alta instruo citas 18, kiuj nomiĝas universitatoj. P. Grisar S. J. (en artikolo de „Stimmen der Zeit") kalkulas, ke ekzistas almenaŭ 25 katolikaj institutoj, kiuj havas akademian instruadon. La nombro de la studantoj estas tre alta. Ekz. en la lasta tempo dum unu jaro Washington havis 797 studantojn, Georgetown 1890 studantojn en tri akademiaj fakultatoj, Fordham 3720 studantojn de juro, farmakologio, sociologio kaj financscienco. „St. Louis University" en St. Louis havas 250 profesorojn kaj 2537 studantojn, sen la partoprenantoj de la somerkursoj. La Loyola-Universitato en Chicago havas 2195 studantojn, la Marquette-Universitato en Milwaukee 3705, la Akademio por Tekniko kaj Komerco 1221, la Chreighton-Universitato en Omaha 1525, la Loyola-Universitato en New-Orleans 1199, la Paŭlo-Universitato en Chicago 68 profesorojn kaj 2864 studantojn, la universitato en Dayton 71 profesorojn kaj 1150 studantojn, la universitato de Notre Dame (Indiana), la plej bona kaj plej granda instituto por klasikaj lingvoj, 99 profesorojn kaj 1737 studantojn. La plej multaj katolikaj akademioj estas rekonataj de siaj ŝtatoj kaj rajtas doni rekonatajn akademiajn gradojn por sia distrikto. La „universitatajn kursojn" de la jesuitaj akademioj" (10 universitatoj, 4 kolegioj) en la jaro 1924 partoprenis 19.401 studantoj, kiuj studis teologion (139), juron (4852), sociologion (107), eksterlandservon (449), ĵurnalistikon (177), medicinon (1446), dentologion, farmakologion, flegadon de malsanuloj, filosofion kaj natursciencon, pedagogion, muzikon, diversajn komercajn kaj financajn branĉojn (2626), inĝenierciencon (705). Ni jam enkalkulis 2055 partoprenantojn de somerkursoj kaj 2618 eksteruniversitatajn aŭskultantojn („Extension Courses"). La fondoposedaĵo de la katolikaj universitatoj estas kompreneble tre malgranda kompare al la ŝtataj akademioj. Ekz. la kapitalo de la katolika universitato en Washington estas 1,800.000 dolaroj, dume la Harvard-Universitato havas 52,980.000 dolarojn kaj la Columbia-Universitato 41,300.000 dolarojn. Ŝtataj subvencioj ne estas donataj al religiaj institutoj.

En Kanado la katolikoj posedas kelkajn rekonatajn, gvidantajn universitatojn. La universitato de Quebec, 1852 rekonita de la brita registaro, 1876 de la papo, havas kvar fakultatojn. 1922/23 ĝi havis 107 profesorojn kaj 677 studantojn. La universitato de Montreal fondiĝis 1876, dum mallonga tempo la katolikoj donacis al ĝi 5 milionojn da dolaroj. Ĝi nun havas 7 fakultatojn kaj 6 fakajn akademiojn kunligatajn kun ĝi. 1922 275 profesoroj instruis 2210 studantojn. Tria universitato rekonita de la ŝtato (1866) kaj de Romo (1889) estas en Ottawa. 1922/23 ĝi havis 3155 studantojn. Krome ekzistas du malpli grandaj akademiaj institutoj.

Sekvas la universitatoj en la misiaj landoj. En la Filipinaj Insuloj nur restis unu sola katolika universitato, la Universitato de Sankta Tomaso en Manila. 1611 ĝi estas fondita per la dominikanoj, kiuj ankoraŭ nun gvidas ĝin. 1645 la papo rekonis ĝin. Nun ĝi havas sep fakultatojn. 1922/23 la nombro de la studantoj estis 717, de la profesoroj 75, la budĝeto estis 210.000 pesos (550.000 sv. fr.).

En Ĉilio la malnovajn katolikajn universitatojn perdiĝintajn anstataŭas nur unu granda novfondaĵo, la katolika universitato de Santiago, fondita 1888 de ĉefepiskopo Casanova.

En Argentino 1910 estiĝis katolika akademio en Buenos Aires.

En Okcidenta Azio 1875 estas fondita la Universitato de Sankta Jozefo en Beirut.

En Palestino la latina patriarko Barlassina intencas fondi katolikan universitaton.

En Hindujo efektivaj katolikaj universitatoj ne ekzistas, tamen universitataj kolegioj kun akademia karaktero, nome la institutoj de Bombay (1139 studantoj), Calcutta (850 studantoj), Mangalore (ĉ. 700), Trichinopoly (881) kaj Columbo (ĉ. 600). Ĉiuj ricevas konsiderindajn subvenciojn de la brita registaro.

En Ĥinujo oni komencis fondi universitatojn. En Zi Ka Wei (fond. 1903) ekzistas tri fakultatoj. Instituto en Tien Tsin fondita 1920 fariĝos akademio kun fakultatoj por industrio kaj komerco. En Han Kow kaj Pe King oni intencas fondon.

En Japanujo la akademio de Tokio nur malfermiĝis en la jaro 1913.

Resumo:

La katolika eklezio nun havas entute ĉirkaŭ 60 akademiajn institutojn, en Eŭropo 17, en la angle parolantaj landoj 30, en la iamaj hispanaj koloniaj landoj 3, en Azio 10. Kompletaj universitatoj en la malnova senco, t. e. kun la kvar fakultatoj por teologio, filozofio, juro kaj medicino, ekzistas nur 6: Louvain, Lille, St. Louis, Quebec, Montreal, Manila. Akademioj kun nur teknika aŭ agrikultura instruado ekzistas eble 6. La plej multaj katolikaj institutoj servas same al la universitataj sciencoj kaj al la pli praktikaj fakoj.

Ni ankoraŭ citas la oficialan rilaton de la eklezio al la universitatoj laŭ la eklezia juro.

Canon 1375 (en la Codex Juris Canonici): La eklezio havas la rajton fondi lernejojn por ĉiu fako, ne nur unuagradajn lernejojn, sed ankaŭ mezgradajn kaj altajn.

Junula Angulo.

Konstanta rubriko por Mondjunularo Katolika (MOKA, IKA-junularo).

Redaktata de Wilh. Solzbacher, Honnef a. Rh., Germ., Spiesgasse 1.

(Ĉiujn artikolojn kaj notojn oni sendu nur al ĉi tiu adreso.)

En la valo de Chevreuse.

„Et in terra pax hominibus bonae voluntatis!"

El ĉiuj landoj de la vasta mondo kunvenis la pacbatalantoj el la junulmovado al la internacia tendaro de Chevreuse: el Francujo, kaj Germanujo, el Anglujo kaj Nederlando, el Belgujo, Danujo, Norvegujo, Svisujo, Aŭstrujo, Italujo, Jugoslavujo, eĉ el Usono, Ĥinujo, Hindujo kaj Madagaskaro. La plej diversaj religiaj kaj socialaj direktoj estis reprezentataj; sed ĉiujn unuigis komuna celo: la paco; komuna motivo: la amo, komuna spirita-korpa kvalito: la juneco. Kunigis nin forta ligilo de frateco kaj harmonio malgraŭ ĉiuj malsamecoj; ĉar regis la bona volo, kaj inter bonvoluloj povas esti paco malgraŭ ke la opinioj ne estas egalaj.

Granda tendaro estis konstruita malproksime de urboj kaj domoj en la libera naturo. La junuloj kaj junulinoj (estis pli ol 150) vivis dum la tuta semajno (2—10. aŭgusto) en belega regiono. Pli ĝoje rigardis tie la okuloj, pli malpeza estis la paŝado, pli libere spiris la pulmoj, pli facile koncentriĝis la pensoj kaj ideoj, la koroj malfermiĝis tute vaste, forĵetis antaŭjuĝojn, kaj egoistajn inklinojn, kaj en la vortoj ni sentis la varmecon de senpera kontakto. Tie ni, kiuj venis el multaj diversaj landoj de kvar kontinentoj, ekkonis, ke ĉie ekkreskas nova spirito, ke ĉie en la junularo montriĝas movado al renovigo de la homoj kaj de la homaro, kaj ni sentis kaj nun kredas kaj scias, ke tiu nova spirito kreos la novan tempon kaj la novan mondon, la regnon de amo kaj paco, la regnon de Dio sur la tero.

Ĉeestis pli ol dek gejunuloj el katolikaj junulmovadoj: Quickborn, Neu-Deutschland, Windhorstbund. El nia IKA-junularo ĉeestis du germanaj anoj. Speciale ni ĝojis pri la ĉeesto de nia franca amiko abato Demulier, direktoro de la katolika franca-germana korespondado kaj iniciatinto de la Internacia Eŭharistia Dimanĉo.

Multaj parorladoj kaj diskutadoj okazis pri aktualaj problemoj. Jen la plej gravaj: La Ligo de Nacioj (parolis Harold Bing, anglo, prof. Askevold, germano, kaj Dr. Demarquette, franco); la Rejnlanda problemo kaj la germana-franca repaciĝo (i. a. abato Demulier kaj redaktoro Bénoist-Méchin), la problemo de internacia sekureco (i. a. usona kvakero), la ekonomia paco, la sociala paco, la ŝtato kiel kaŭzo de militoj (aŭ pli bone la idola percepto pri la ĉiopovo de la ŝtato), edukado kaj paco, la pacifismo (i. a. eksgeneralo Percin, Paris). Ĥina studento rakontis pri la lasttempaj okazintaĵoj en Ĥinujo kaj donis interesan psikologian karakterizon de la ĥina popolo; juna malgaŝo parolis pri la muziko en Madagaskaro kaj donis koncerton sur lia stranga afrika instrumento. La usonano Thomas Harrison, gvidanto de la „Fellowship of Youth for Peace" (Ligo de la junularo por la paco) raportis pri sia projekto, krei tutmondan federacion de la junularo por la paco. Krome ni aŭdis raportojn pri multaj porpacaj kaj junulaj movadoj en ĉiuj landoj. Pri la porpaca movado en la katolika junularo okazis parolado de la vicĉefsekretario de MOKA.

La paroladoj kaj diskutadoj estis gravaj kaj interesaj, sed ili ne estis la ĉefaĵo. Oni sentis, ke praktikaj institucioj kiel Ligo de Nacioj, Arbitracia Tribunalo, interŝtataj kontraktoj ktp. estas bonaj kaj necesaj, sed ke vera paco nur povas esti fundamentata per nova spirito de la individuoj. La nova mondo naskiĝos el la nova homo. Por renovigi la homaron, la individuoj devas renoviĝi. Se la popoloj decide kontraŭstaras militon, ĝi estas neebla. Se la junularo estas pacifista kaj rifuzas mortigi, la paco estas certa.

La vivado en la tendaro estis tute en la maniero de la junulmovado. Komune oni laboris, komune oni kuiris, komune oni manĝis. Sur la verda herbejo oni gaje dancis la malnovajn popoldancojn, kaj kantoj ĉiulingvaj aŭdiĝis. Kelkfoje oni faris ekskursojn en la belegan ĉirkaŭaĵon, i. a. al Versailles kaj Port Royal. Eĉ du malgrandaj teatroludoj estis prezentataj, el kiuj unu montris en naiva, sed trafa maniero la du grandajn malamikojn de vera homeco, militismon kaj kapitalismon. Vespere ni aranĝis ĉirkaŭ granda fajro. Kiu volis ion diri

Internacia revuo.

Nova eklezia festo. La roma ĵurnalo „Messagero“ raportas, ke la papo intencas fondi novan eklezian feston je la fino de la Sankta Jaro. Tiam la papo diros solenan meson en la Katedralo de Sankta Petro, kaj poste okazos kiel nova ceremonio la „Proklamo de la Regno de Kristo“. Tiun solenan deklaron antaŭiros enciklikо, en kiu la nova ceremonio estos oficiale proklamata kiel speciala festo de la katolika eklezio. — Tio vere estus la definitiva realigo de la deziro de la „movado por la Socia Regno de Jesuo Kristo“, kies gvidanto Comm. de Noaillat estas kunprezidanto de IKA. La deziron por la starigo de tiu nova liturgia festo ankaŭ subtenis la IKA-kongresoj de Lugano kaj Oxford. La deziron subskribis 600 kardinaloj, ĉefepiskopoj kaj episkopoj ĉiulandaj.

La grandaj naciaj kunvenoj de la katolikoj ĉiuj bone sukcesis. La germana „Katholikentag“ okazis en Stuttgart. Oni precipe parolis pri la protekto de la konfesiaj lernejoj (bonege funkcias la Katolika Lerneja Organizaĵo, fondita kaj prezidata de ekskanceliero Marx) kaj pri la neceseco de forta katolika gazetaro. La franca „Semaine Sociale“ estis en Lyon. Okazis speciala kunveno por la amikoj de internacia katolika agado kaj de la Internacia Eŭĥaristia Dimanĉo. La movado nun eldonas bonegan monatan revuon „Bulletin Catholique International“. Administranto estas nia amiko Charles Gravey (vidu „Recenzejo de lasta numero“!).

La katolikaj universitatoj.

(Daŭrigo.)

Canon 1376: § 1. La fondo de universitato aŭ fakultato estas reservita al la Apostola Seĝo. § 2. Katolika universitato aŭ fakultato, ankau se iuj ordenoj ĝin administras, devas havi statutojn aprobitajn de la Apostola Seĝo.

Canon 1377: Neniu povas doni akademiajn gradojn, kiuj havas valoron laŭ la eklezia juro, se li por tio ne ricevis rajtigon de la Apostola Seĝo.

Canon 1379: § 2. Same estas dezirinde, ke katolika universitato fondiĝu en lando (nacio) aŭ regiono, kie la publikaj universitatoj ne estas plenigitaj de la doktrino kaj spirito de la katolikismo. § 3. La kreduloj ne rifuzu laŭ ebleco sian helpon, se katolikaj lernejoj estu fondataj aŭ subtenataj.

Vere la eklezio estas potenca amikino kaj helpantino de scienca klerigo. Tion pruvas ĝia spirito, ĝia leĝo, ĝia historio. Reko.

Por la paco. La Porpaca Ligo de Germanaj Katolikoj (Friedensbund deutscher Katholiken), gvidata de nia amiko P. Stratmann O. P., havis sian nunjaran kunvenon en la mondkonata benediktana ĉefmonaĥejo Beuron. Oni volas laŭeble plej multe kunlabori kun IKA. Rimarkinde estas, ke la ligo nun ankaŭ enprogramigis la propagandon de Esperanto. — La V-a Internacia Demokrata Packongreso de la katolika pioniro Marc Sangnier okazis en Luxemburg. Partoprenis eminentaj katolikaj gvidantoj el multaj landoj. — Ĉe multaj aliaj gravaj internaciaj kunvenoj, ekz. la Mondpackongreso en Paris, la nombro de la katolikoj estis tre malgranda. Kial?

La Religia Etnologia Semajno en Milano. 17—25 septembro okazis en Milano la IV-a kunveno de la Religia Etnologia Semajno (etnologio = scienco pri popoloj kaj nacioj) sub prezido de P. W. Schmidt kaj P. Pinard de la Bonlayes S. J. Laŭ iniciato de P. W. Schmidt kaj la jesuito P. Bouvier mortinta en la milito, la unuaj kunvenoj okazis 1912 kaj 1913 ĉe la katolika universitato de Louvain (Belgujo). 1922 la tria kunveno estis en Tillburg (Nederlando), kaj por la nuna jaro oni elektis Milanon, ĉar la tiea novfondita katolika universitato donis oportunan eblecon kaj ĉar oni samtempe povis viziti la Vatikanan Misian Ekspozicion, kiu enhavas bonegan etnologian sekcion. La kunveno bonege sukcesis. Ĝian signifon komprenos ĉiu fakulo, kiu konas la konstantan progreson de la historia etnologio kaj la tiaman malprogreson de la materialista evoluciismo en la etnologio kaj la kompara religia scienco. La honoran komitaton prezidis Kardinalo Posi. Oni laboris multege. Ĉiutage okazis kvar aŭ kvin prelegoj. Kardinalo Posi en sia malferma parolado, esprimis la deziron ke la semajno helpu realigi la programon de la katolika universitato de Milano: „In religione scientia, in scientia religio.“ „En la religio scienco, en la scienco religio!“

La pastra unuiĝo „Unio Apostolica“ bonege evoluis dum la lastaj jaroj. Ĝi nun havas ĉ. 18.000 membrojn. Jen la nombroj el la plej gravaj landoj: Hispanujo 4.400, Francujo 3.600, Germanujo 3.000, Anglujo 1.800, Italujo 1.700, Belgujo 1.400, Nederlando 220.

Por la katolika gazetaro de Irlando. Misiaj pastroj nun iras tra la lando kaj predikas en la preĝejoj la „krucmiliton de la katolika gazetaro“. Oficiala cirkulero de la episkopo Mulhern de Dromore rekomendas al la katolikoj bonvolan akcepton de la misiistoj kaj iliaj proponoj. Li skribas, ke oni devas subteni bone informitan katolikan gazetaron kaj akceli la katolikajn literaturajn kaj ĵurnalistajn talentojn.

Kiom da judoj ekzistas en la mondo? Laŭ nova statistiko 14,163.142, do preskaŭ unu procento de la tuta homaro. En Eŭropo loĝas 9,232.576 judoj, ili estas 2·1 procentoj de la loĝantaro.

La ortodoksa patriarko de Jerusalemo Damianos sendis en la Sankta Jaro oficialan delegitaron al Romo, por tie paroli pri la problemo de reunuiĝo de la kristanaro.

Interesa pastriĝo. En Innsbruck (Aŭstrujo) pastriĝis la 56 jara rusa d-ro Michael Andrien, konata pro lia admirinda scio de fremdaj lingvoj kaj lia diplomata kariero. Sub la cara registaro li estis ambasadoro en Japanujo, München, Stockholm kaj Sudameriko. En la revolucio li estas enkarcerigita de la bolŝevikoj, sed sukcesis liberigi sin kaj veni trans la landlimon. En Innsbruck li tiam komencis studi teologion ĉe la jesuitoj, en kies ordeno li nun estas pastro.

La pilgrimantoj de la Sankta Jaro. Laŭ sciigo de la Centra komitato en Romo oni vendis ĝis 30 junio 550.000 fervojbiletojn por pilgrimantoj, 150.000 por eksterlandanoj. La nombro de tiuj pilgrimantoj, kiuj venis piedire aŭ per la malgrandaj fervojoj, ne estas enkalkulita. Nature la plej multaj venas el Italujo. El la eksterlandanoj la germanoj okupas la unuan rangon. Sekvas en grandaj distancoj Francujo, Jugoslavujo, Hispanujo, Hungarujo, Britujo kaj Belgujo. El Germanujo venis ĝis 31 julio 20.656, nome 15.043 en organizitaj pilgrimkaravanoj kaj 5.613 unuopaj pilgrimuloj. La nuna Sankta Jaro estas laŭ sia ekstera aperaĵo multe pli grandioza ol la antaŭa en 1900, kiam la tuta nombro de la pilgrimantoj estis nur 350—400.000, do malpli granda ol en la unua duonjaro 1925.

Por la Eŭkaristia Kongreso, kiu okazos 1926 en Chicago, oni jam nun bonege preparas ĉion. I. a. la mondkonataj kardinaloj Mercier (Louvain), Dubois (Paris) kaj Faulhaber (München) jam definitive promesis veni.

Por la katolikaj lernejoj kaj universitatoj en Usono en la nuna jaro la aliĝoj estis eksterordinare multnombraj. En Cleveland jam unu monaton antaŭ komenco de la nova instrujaro neniu plu povis esti akceptata.

Multvalora donaco al la Sankta Patro. La ĉefepiskopo de Bella Horizonte (Brazilio) en privata aŭdienco transdonis al la papo kolekton de ĉiuj specoj de la multvaloraj juveloj trovataj en la minejoj de la brazila ŝtato

---

al siaj fratoj kaj fratinoj, paŝis en la rondon kaj parolis. Kaj tra la nokta aero sonis niaj kantoj ĉiulingvaj, la kantoj de nova generacio, kiu kredas je la estonteco.

La plej ŝolena vespero estis la vendredo. „Frère Jacques“ (D-ro Demarquette) parolis pri la milito, tiu terura frenezaĵo, kaj poste ĉiuj gejunuloj donis la solenan promeson, neniam aktive aŭ helpante partopreni militon. Nia ĵuro leviĝis al la ĉielo, kaj ni rigardis en la fajron, simbolon de la brulo en niaj koroj, de la amo, kiu puŝas nin. Tiu fajro de Chevreuse brulos kaj brulados plu en ni kaj neniam trankviliĝos; ĉar ni estas batalantoj por sankta afero, batalantoj por la paco de l'mondo. La junularo havas grandan mision, ĝi konstruos la estontecon. Ĝi laboras senlace, ĝis kiam la profunda sopiro al la amo kaj paco kaj frateco, kiu vibris tra ĉiuj vortoj kaj kantoj en Chevreuse, efektiviĝos:

Vekiĝu, homaro! Vi estas frataro,
La suno briladas por tuta la rond';
Agadu vi frate, amante amate,
La monda frataro por tuta la mond'!

W. S.

La IV-a Internacia Kongreso de la Katolika Junularo.

Multe superis ĉiujn ĝisnunajn kongresojn la IV-a Internacia Kongreso de la Katolika Junularo, kiu okazis 16—19 septembro en Romo. El 24 landoj de ĉiuj partoj de la mondo ĉeestis la delegitoj de la katolikaj junulasocioj.

La kunveno komenciĝinta per solena meso en la katedralo de Sankta Petro, aŭdis diversajn raportojn pri ĝeneralaj aferoj de la katolika junularo. Ekz. la belga delegito parolis pri „la politika agado de la katolika junularo“, la nederlanda pri la „batalo kontraŭ la alkoholo“ kaj la germana P. Noppel S. J. pri la „organizo de la katolika laborista junularo“.

Sed pli esenca kaj pli karakteriza ol la referatoj estis la spirito de la kunveno. Ĝi ja estis samtempe pilgrimado de la junularo al la sankta Romo, al la Romo de la unuaj kristanoj kaj de la patro de la kristanaro. Kiu partoprenis, neniam forgesos la momenton, kiam la junularo en la nedireble solena papa meso en la katedralo de Sankta Petro ariĝis ĉirkaŭ sia plej supera ĉefo, kiam la junularo el la tuta mondo ĝoje aklamis je la piedoj de la reprezentanto de Kristo, kiel poste grandega procesio de tiu junularo ekmoviĝis, por viziti la kvar ĉefajn preĝejojn de Romo kaj tiamaniere konfesi sian penteman spiriton kaj sian kredon. La kulminacion signifis la kunveno de la tuta junularo post la procesio en la Koloseo, kie el sankta loko la eternaj vortoj de la „Te Deum“ kaj la „Credo in unum Deum“ sonis tra la klara vespero. Ĉu povis ekzisti io pli solena ol tiu atesto de kredo, amo kaj paco, ke meze de la pereinta kulturo la junularo de la tuta mondo kredanta je Kristo kaj lia paco en la eterna urbo dediĉis sin al la Disinjoro? Oni aŭdis, ke tiu faro de la katolika junularo estis la plej granda faro de la tuta Sankta Jaro. J. H.

Gravaj sciigoj de Centra Oficejo.

Nia Junula Angulo. La alvoko al kunlaborado havis reatenditan sukceson. Ni ricevis multege da manuskriptoj. Kompreneble ne ĉiuj estas taŭgaj por publikigo. Ni ricevis artikolojn: Aŭstrujo 2, Brazilio 1, Brita Okcidenta Hindujo 1, Francujo 1, Germanujo 5, Jugoslavujo 1, Italujo 1. Krome multaj amikoj diverslandaj promesis verki. Estas nia intenco, baldaŭ eldoni specialan aldonon al KM. Sed antaŭe ni bezonas pli multe da gejunuloj abonantaj KM. Varbu!

Nia Korespondoservo. Ĝi komencis bone funkcii. Nia listo (vidu aprilan numeron de KM) nun jam havas aliĝintajn gejunulojn el Aŭstrujo, Belgujo, Brita Okcidenta Hindujo, Ĉeĥoslovakujo, Francujo, Germanujo.

Multaj proponoj por la MOKA-laboro alvenis de diverslandaj delegitoj. Jen mallongaj respondoj.

Eldono de Jarlibro nun ne ebla pro financaj kaŭzoj. Tamen ni volas jam nun komenci preparojn, por eventuale eldoni poŝlibreton meze de 1926.

Kompletan delegitoliston ni publikigos komence de 1926, kiam ni estos forstrekintaj malaboremulojn. Se vi nun volas havi adresojn, skribu al CO.

Konkursoj en „Junula Angulo“ komenciĝos laŭeble en januaro 1926.

Naciaj komitatoj. Escepte la germana ĝis nun neniu komitato definitive fondiĝis. Laboremuloj ĉiulandaj skribu al la redaktanto de „Junula Angulo“!

Minas Geraes, kiuj kaŭzis la riĉecon de tiu provinco. La prezidanto de la ŝtato, d-ro Fernao de Mello Vianna ordigis la juvelojn sur speco de memortabulo montranta la jenan subskribon: „Al Lia Papa Moŝto Pio XIa la plej reverenca saluto kaj sindono de la prezidanto de Minas Geraes, kies popolo vivas, laboras kaj prosperas sub la influo de la katolika religio, kiu ĉiam estos ĝia plej valora riĉaĵo.“

La subteno de la misioj laŭ sciigo el Romo havis bonajn rezultojn en la jaro 1924. Alvenis ĉe la Propagando 1,916.415 liroj, ĉe la Unuiĝo de la Sankta Infaneco 1,201.624 liroj, ĉe la Unuiĝo de Sankta Petro 300.000 liroj, entute 3,418.039 liroj. La Papa Instit ucio de la Propagando de la Kredo estas katolika unuiĝo favore al la konvertado de la nekatolikoj. Kiel la Sankta Patro diras en la Motuproprio „Romanorum Pontificum“ de la 3 majo 1922, „ĝi havas depost nun sian sidejon en Romo ĉe la Sankta Kongregacio de la Propagando, ĉar ĝi estas institucio de la Sankta Seĝo mem, por kolekti en la tuta mondo la donacojn de la kreduloj kaj disdoni ilin al ĉiuj katolikaj misioj“. La Institucio de la Sankta Infaneco celas la savadon de la infanoj en la misiaj regionoj kaj kolektas ĉefe donacojn de infanoj katolikaj. La Institucio de la Sankta Apostolo Petro celas la preparadon de indiĝenaj pastroj kaj episkopoj en la misiaj landoj. Ĝi estas la lasta de la grandaj papaj misiaj institucioj kaj estas fondita nur en la jaro 1921.

La germanaj episkopoj en ilia lasta konferenco en Fulda denove avertis per la „patriotaj“, t. e. ŝovinistaj kaj militistaj organizaĵoj kaj severe malpermesis al ĉiuj katolikaj pastroj kunlabori en ili.

La Katolika Virina Asocio de Italujo havis 2—3 septembro sian kongreson en Romo. Ĝi nun havas 254.178 membrojn en 5.817 lokaj grupoj. Speciale rimarkinda estas la batalo de la asocio kontraŭ la moderna virina modo.

La katolikoj de Kanado havis sian IV-an Socian Semajnon en Trois Rivières sub prezido de R. P. Archambault. Kiel Apostola Delegato ĉeestis Mgr. Pietro di Maria. La temo de la kunveno estis „Justeco“.

La Vatikana Misia Ekspozicio trovis tiom da intereso kaj aplaŭdo, ke la Sankta Patro decidis daŭrigi ĝin en plena amplekso dum la tuta jaro 1926. Li ankaŭ ordonis, ke post fermo de la ekspozicio tiuj objektoj — kaj ili estas tre multnombraj —, kiuj estas donacitaj al la papo, estu kunigataj en nova speciala misia museo, kiu havos sian sidejon en la Laterana Palaco.

Irlanda nacia jubileo. 1500 jaroj estos pasintaj en la jaro 1932, depost kiam Sankta Patrick venis al la Verda Insulo, kiu ŝuldas al li sian konverton. Li estas la patrono de la insulo, kaj la juna nove naskita Irlanda Liberŝtato jam nun pripensas, kiamaniere soleni la grandan nacian feston. La profesoro kaj nuna Ministro por Publika Instruo Mac Neill intencas novan eldonon de la „Monumenta Hiberniae“, kiu i. a. enhavas la verkojn de Sankta Patrick.

Kubo (Cuba). Kiam la insulo Kubo, iam hispana posedaĵo, estas okupita per Usono, sekvis la soldatojn de generalo Miles la sektoj, la „armitaj per biblio militistoj de Kristo“. Nun Kubo havas 130 preĝejojn de la baptistoj, metodistoj, presbiterianoj, anglikanoj ktp., 221 dimanĉolernejojn kun 15.360 infanoj, 125 popollernejojn kun 20.000 gelernantoj, 6 liceojn, 2 institutojn por preparado de predikistoj, multajn malsanulejojn, orfejojn, unuiĝojn por distrado kaj reciproka subtenado, ĵurnalojn kaj revuojn. Viraj predikantoj kaj helpantoj ekzistas en Kubo 300, helpantinoj 75; por la dimanĉolernejoj laboras 140 instruistoj. La paroĥoj ne plu ricevas monon el Usono, sed povas ekzisti per si mem. La Kristana Unuiĝo de Junaj Viroj (JMCA) en la pasinta jaro krom la regulaj kotizoj kolektis 20.000 dolarojn da memvolaj donacoj. La katolika eklezio multe suferas. Ekzistas nun malpli da katolikaj pastroj ol da protestantaj predikistoj.

Haiti. La negra respubliko Haiti kaj la Dominikana Respubliko sur insulo Haiti nun havas multege da protestantaj predikistoj kaj lernejoj. Jam 1893 protestantaj misiistoj komencis labori. Same kiel en Kubo kaj Portoriko la katolika eklezio multe suferas.

★ Tra la Esperanta Mondo. ★

(Sub ĉi tiu rubriko ni publikigas gravajn sciigojn! Kunlaboru!)

La Paneŭropa Manifesto de la eminenta politika movado de D-ro Coudenhove-Kalergi aperis en Esperanto. Oni mendu ĉe Paneŭropa Unio, Centra Oficejo, Wien, I., Hofburg, Aŭstrujo.

Naciaj Kongresoj. 1926 okazos la germana Esperanto-Kongreso je pasko en München, la hispana je pentekosto en Madrid.

Novaj radio-kursoj: Braunschweig (Germ.)

La Zionista Organizaĵo nun uzas Esperanton kaj eldonis okaze de sia 14 kongreso en Wien broŝuron en Esperanto. D-ro Olŝvanger faris multajn propagando-paroladojn por Zionismo en Esperanto en multaj landoj.

Gubernia Konsilantaro de Sindikatoj en Moskva (Rusujo) enkondukis Esperanton en la oficialajn programojn de la radio-lekcioj por laboristoj.

La hispana Nacia Federacio de Metal-laboristoj en sia 9-a kongreso en Bilbao akceptis rezolucion: 1. Rekomendi studon de Esperanto kaj starigi Esp.-grupojn; 2. Nepra kondiĉo por komitatanoj de la federacio estas, scipovi Esperanton, kaj delegitoj al internaciaj kongresoj estu Esperantistoj el la federacio, agante laŭ la devizo: „Laboristoj el ĉiuj landoj, unuigu vin!“ per „Laboristoj tutmondaj, komprenu unu la alian.“

Kongreso de vegetaranoj en Bilbao (Hisp.) unuanime rekomendis Esperanton kaj aranĝis kursojn en la naturistaj grupoj.

Ĉe **la blinduloj** la Esperanto-movado estas tre vigla. La organo „Esperanta Ligilo“ aperanta en Braille-skribo estas unu el la plej bonaj blindulgazetoj, kiuj ekzistas en la tuta mondo.

La XXIV. Internacia Kongreso de Paco en Paris akceptis rezolucion: La kongreso deklaras sin favora al la tutmonda helpa lingvo Esperanto kaj invitas la edukistojn de ĉiuj gradoj, uzi ĉiujn rimedojn por instruigi ĉi tiun helplingvon al aliaj lernantoj, kaj tio de kiel eble plej juna aĝo.

La Enciclopedia España, de kiu jam aperis 48 volumoj, de ĉiu titolvorto ankaŭ montras la Esperantan esprimon.

La akademio Mastino della Scala en Verona (Ital.) aranĝis internacian premio-konkurson pri „la problemo de radio-lingvo en internaciaj rilatoj“. La unuan premion gajnis D-ro Fricke en Hannover kiu rekomendis Esperanton.

La japana parlamento decidis, ke la registaro faru enketon pri enkonduko de Esperanto en lernejojn.

La Oomoto-movado, stranga nova religio estiĝinta en Japanujo, vigle uzas Esperanton kaj eldonas gazeton. Ĝi jam fondis Esperantistan „Universalan Homaman Asocion“.

La Esperantistaj anarkiistoj kaj sindikalistoj fondis „Tutmondan Ligon de Esperantistaj senŝtatanoj“ kaj eldonas bonege redaktitan 16 paĝan gazeton „Libera Laboristo“. Interesa estas la rubriko „La ruĝa reakcio“, en kiu la anarkiistoj raportas pri la persekutado de la revoluciuloj en la laŭ ilia opinio „reakciemaj“ Sovetlandoj.

En Hindujo la Esperanto-movado pliviglíĝas. Sub gvidado de G. Subrahmanya Sarma Eliyurkar estas eldonata monata gazeto nomata „La Mahaprakaso. La torĉlumo de Esperanto“.

En la komerco Esperanto bone progresas. Jus eldonis novajn propagando-broŝurojn la internaciaj foiroj de Leipzig, Frankfurt a. M., Danzig, Reichenberg, Lyon.

En la turismo Esperanto estas ĉiam pli uzata. Novaj gvidlibroj ktp. estas eldonitaj pri Quedlinburg (Germ.), Avila (Hisp.), Budapest (Hung.), Svisujo, Pisa, Torino (It.).

Naciaj abonejoj de K. M.

Abonejoj.

Anglio: Mr. J. E. Hookham, 45 Holmesdale Road, Hampton Wick, Middlesex.

Aŭstralio: F[ino] Maud Helm, 22 Falconer str., Fitzroy, Melbourne.

Aŭstrio: Oni pagu senpere per nia poŝtĉeko; elpetu poŝtpagilojn ĉe F[ino] Cyr. Kuta, Wien, I., Schwertgasse 3, II.

Belgio: F[ino] J. Assenmacher, 50 rue des Minières, Verviers.

Brazilio kaj tuta Sudameriko: S[ro] Conto Fernandez, 225 Larangeiras, Rio de Janeiro.

Ĉeĥoslovakio: Oni pagu senpere per niaj poŝtpagiloj aŭ per S[ro] Fr. Buhr, Praha-Brevnov 257.

Francio: S[ro] Pierre J. A. Muffang, 14 bis avenue Galois, Bourg-la-Reine, Seine (Compte de chèques postaux, Paris 22.482).

Germanio: Oni pagu per nia poŝtkonto 30.578, Breslaŭ (Kaspar Mayr, Zûg).

Hispanio: Prof. Mariano Mojado, Abascal 13, Pral A, Madrid.

Hungario: F[ino] Heleno Fiedler, Pecs, Fabriko Zsolnay.

Italio: Prof. Modesto Carolfi, Cortemaggiore, Piacenza.

Jugoslavio: P[ro] Ambr. Benković, Zagreb, poŝtfako 109.

Litovujo: S[ro] Maĉernis, Ukmergas plentas 45, Kaŭnas.

Nederlando: per nia poŝtĉeko No 2121, K. Mayr, Ika, Hoofddorp, Haarlemermeer.

Polio: P[ro] Jak. Makara, Rzeszow, Matopolska, poŝtĉeko: Warczawa 190.809, K. Mayr, „Ika“, Zoug.

Rumanio: Tria ordeno de Sankta Francisko, Cluj, Str. Consiliului 5.

Usono: S[ro] F. J. Kovarik, 2502 SO., Kedzie Av. Chicago, Ill.

Atentu niajn poŝtkontojn!

Aŭstrio: Wien 130.558, Prof. W. Arnold, Zug.
Ĉeĥoslovakio: 303.692 Morawsko-slov. banka, Olmouc „Ika“.
Germanio: Breslau 30.578, K. Mayr, Zug.
Polio: Warczawa 190.809, K. Mayr, Zoug.
Nederlando: 2121, K. Mayr, „Ika“ Hoofddorp.
Svisio: VII/1991 „Ika“, Zug.
Enpagilojn petu ĉe Ekspedicio de K. M., Wien, I., Judenplatz 2/II/1, aŭ ĉe la sekretariejo en Londono.

Lasthora novaĵo.
Ika-Konferenco en nordokcidenta Germanujo.

Dimanĉe, la 23. Okt., okazis en Essen granda kunveno de Ika-Delegitaro el nordokcidenta Germanujo; ĉeestis delegitoj el Essen, Elberfeld, Bochum, Düsseldorf ktp., kaj representantoj de Moka. Granda nombro de leteroj kun salutoj kaj proponoj alvenis el diversaj partoj de Germanio kaj el aliaj landoj, i. a. ankaŭ de la nuna ĉefsekretario de Ika, Msro Nik. Pfeiffer. Inter aliaj gravaj decidoj de la konferenco estu menciata la kunlaborado kun „paca unuiĝo de germanaj katolikoj“, kies organo „Friedenswarte“ de nun disponigos monate du paĝojn al la Ika por informoj kaj Eo-angulo. Plue la delegitaro plej entuziasme salutis la planon eldoni dusemajne K. M. en estonta jaro kaj promesis tutan sian helpon. Multaj valoraj deziresprimoj pri la enhavo kaj aranĝo de K. M. donis al ni novajn ideojn por la venonta jaro.

La abonprezoj por la jaro 1925.

Lando	Jarabono kun R. K.	Ika-kotizo sen K. M.	Ika-kotizo kun K. M.
Anglio ..... Aŭstralio	2,50 ŝl.	2 ŝl.	3 ŝl.
Argentino	2 pes. or.	2 pes. or.	3 pes. or.
Aŭstrio	3,5 ŝl.	2,5 ŝl.	5 ŝl.
Belgio ..... Luksemburgo .	12 b. fr.	6 b. fr.	15 b. fr.
Brazilio	3 mr.	2 mr.	4 mr.
Ĉeĥoslovakio .	16 ĉ. kr.	10 ĉ. kr.	20 ĉ. kr.
Danio	3 kr.	2 kr.	4 kr.
Francio	10 fr. fr.	6 fr. fr.	15 fr. fr.
Germanio	2,40 o. m.	2 o. m.	3 o. m.
Hispanio	3 pes.	3 pes.	5 pes.
Hungario	3,00 o. kr.	2 o. kr.	4 o. kr.
Italio	12 l.	5 l.	15 l.
Jugoslavio	35 din.	20 din.	50 din.
Litovio	6 lid.	4 lid.	8 lid.
Nederlando	1,50 fl.	1,50 fl.	2 fl.
Polio	3 zl.	2 zl.	4 zl.
Rumanio	80 lev.	30 lev.	100 lev.
Svisio	3 fr.	2 fr.	4 fr.
Usono	—,75 d.	—,50 d.	1 d.

Rimarko: Nia ekspedicio en Vieno F[ino] Cyr. Kuta, Wien, I., Judenplatz 2/II/1, havas enpagilojn por ĉiuj landoj kaj akceptas monsendojn, precipe el la orienteŭropaj ŝtatoj.

Posedanto kaj Eldonisto: „Ika“, Zug, Svisio. — Responda Redaktoro D-ro Hloucha, Wien, XVIII., Semperstr. 36. — Presejo: Fratoj Hollinek, Wien, III., Steingasse 25.